

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ ЈОВИЧИЋ ПРОТИВ СРБИЈЕ

(Представка број 65474/16)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

3. октобар 2019. године

*Ова пресуда је правноснажна, али може бити предмет редакцијских
измена.*

У предмету Јовичић против Србије,

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању Одбора у саставу:

Dmitry Dedov, *председник,*

Alena Poláčková,

Gilberto Felici, *судије,*

и Liv Tigerstedt, *вршилац дужности заменика секретара Одељења*

После већања на затвореној седници 12. септембра 2019. године,

Доноси следећу пресуду, која је усвојена тог дана:

ПОСТУПАК

1. Случај је настао на основу представке против Србије која је поднесена Суду 4. новембра 2016. године према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Конвенција).

2. Подносиоца представке је заступала госпођа И. Крунић, адвокат из Чачка.

3. Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада) је обавештена о представци.

ЧИЊЕНИЦЕ

4. Детаљи и информације о подносиоцу представке наведени су у приложеној табели.

5. Подносилац представке се жалио на неизвршење или одложено извршење одлуке усвојене против друштвеног / државног предузећа на домаћем нивоу.

ПРАВО**I. НАВОДНО КРШЕЊЕ ЧЛАНА 6. СТАВ 1. КОНВЕНЦИЈЕ И ЧЛАНА 1. ПРОТОКОЛА БР. 1**

6. Подносилац представке се жалио на неизвршење или одложено извршење домаће одлуке усвојене у његову корист. Он се изричито или прећутно ослањао на члан 6. став 1. и члан 13. Конвенције и члан 1. Протокола бр. 1. који у релевантном делу гласе како следи:

Члан 6. став 1.

„Приликом одлучивања о грађанским правима и обавезама лица... свако има право на правично ... саслушање ... од [стране]... трибунала ..“.

Члан 13.

„Свако коме су повређена права и слободе предвиђене овом Конвенцијом има право на делотворно правно средство пред националним органима, без обзира јесу ли повреду извршила лица која су поступала у службеном својству“.

Члан 1. Протокола бр. 1

„Свако физичко или правно лице има право на мирно уживање своје имовине.
...”

7. Суд понавља да се извршење пресуде коју донесе било који суд мора сматрати саставним делом „суђења“ у смислу члана 6. Такође се позива на своју судску праксу која се односи на неизвршење или одложено извршење коначних домаћих пресуда (види Хорнсби против Грчке, бр. 18357/91, став 40, Извештаји пресуда и одлука 1997 II).

8. У водећим предметима Р. Качапор и други против Србије, бр. 2269/06 и 5 других, ставови 97-99, 106-16 и 119-20, од 15. јануара 2008. године, и Црнишанин и други против Србије, бр. 35835/05 и 3 друге, став 124, од 13. јануара 2009. године, Суд је већ утврдио повреде у погледу питања сличних онима у овом предмету.

9. Суд даље констатује да је одлукама у овој представци наложено предузимање конкретних радњи. Суд стога сматра да предметне одлуке представљају „имовину“ у смислу члана 1. Протокола бр. 1.

10. Пошто је размотрио сав материјал који му је достављен, Суд није утврдио ниједну чињеницу нити аргумент који би могао да га убеди да донесе другачији закључак по питању допуштености и основаности предметних жалби. Узимајући у обзир своју судску праксу у погледу ове теме, Суд сматра да у овом случају власти нису предузеле све неопходне напоре како би извршиле, у потпуности и на време, своју одлуку у корист подносиоца представке.

11. Ове жалбе су стога прихватљиве и откривају повреду члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола бр. 1.

12. Суд у околностима овог случаја не сматра неопходним да испитује у основи исту притужбу из члана 13. Конвенције (видети *Радовановић и други против Србије* [Комитет], бр. 55003/16 и 11 других, § 24, 27. август 2019..).

II. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ**13. Члан 41. Конвенције гласи:**

„Када Суд утврди кршење Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној страни.“

14. Имајући у виду документацију коју поседује и своју судску праксу (види, посебно, Стошић против Србије, бр. 64931/10, ст. 66-68, од 1. октобра 2013. године), Суд сматра разумним да досуди износ који

је наведен у приложеној табели и одбацује преостали део захтева подносиоца представке за правичним задовољењем.

15. Суд сматра да је примерено да затезна камата буде заснована на најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. *Проглашава* представку прихватљивом;
2. *Сматра* да ова представка открива повреду члана 6. став 1. Конвенције и члана 1. Протокола бр. 1 у вези са закаснелим извршењем домаћих одлука донесених против предузећа у друштвеном/државном власништву;
3. Сматра да нема потребе да разматра притужбу према члану 13. Конвенције;
4. *Сматра*
 - (а) да тужена Држава мора да плати подносиоцу представке, у року од три месеца, износ назначен у приложеној табели, који мора да се конвертује у валуту тужене Државе по курсу који важи на дан исплате;
 - (б) да од истека наведених три месеца до измирења, камата на горе наведени износ биће платива по стопи која је једнака граничној активної каматној стопи Европске централне банке током периода неиспуњавања обавеза, плус три процентна поена;
5. *Одбацује* остале захтеве подносиоца представке за правично задовољење.

Састављено на енглеском језику и прослеђено у писаном облику 3. октобра 2019. године, у складу с правилем 77. §§ 2. и 3. Пословника о раду суда.

Liv Tigerstedt
вршилац дужности секретара Одељења

Dmitry Dedov
председник

ДОДАТАК

Представка поднета на основу притужбе према члану 6, став 1. Конвенције и члану 1. Протокола бр. 1 (неизвршење или одложено извршење одлука усвојених против друштвених / државних предузећа на домаћем нивоу)

Број представке Датум иницирања	Име подносиоца представке Датум рођења	Релевантна одлука на домаћем нивоу	Датум почетка периода неизвршења	Крајњи рок периода неизвршења Дужина извршног поступка	Домаћа накнада (у еврима)	Износ додељен за нематеријалну штету и трошкове и издатке по подносиоцу представке (у еврима)
65474/16 04.11.2016.. године	Милутин Јовичић 21.07.1950. године	Општински суд у Чачку, 12.03.2008. године	13.08.2008. године	01.08.2016. године 7 година, 11 месеци и 20 дана	200	2.000